

Net geen 1.000, zoveel zielen telt de Poolse gemeenschap in Jette. Misschien vallen ze niet zo op omdat ze goed geïntegreerd zijn, zoals Elzbieta Krzyska, de 'Jettenaar van de wereld' van deze maand. Zij geeft onder meer les en is actief binnen de lokale gemeenschap.

De Poolse Elzbieta Krzyska is gelukkig getrouwd, heeft drie tienerdochters – Daria (17), Clara (15) en Lidia (12) – en woont zo'n 17 jaar in Jette. 'Tijdens mijn laatste jaar Poolse filologie in Wrocław kluste ik bij in een retraitehuis waar ik ondertussen in alle rust aan mijn thesis kon schrijven. Daar ontmoette ik een jongen uit België die er vrijwilligerswerk kwam doen voor Bouworde vzw,' zo begint ze haar verhaal. Net toen Elzbieta haar twijfels had of een werelds leven wel aan haar besteed was, valt ze voor deze jonge Belg en waagt ze een grote sprong in het onbekende door met hem te trouwen en zich te vestigen in een land dat ze niet kent, met talen die voor haar volledig vreemd zijn. 'Ons plan was om hier te blijven tot mijn man een job vond in Polen. Ondertussen volgde ik Nederlandse en Franse lessen en gaf ik op zaterdag les aan Poolse kinderen. Tot een van mijn vrienden opwierp dat gods-

dienst onderwijzen wel iets voor mij zou zijn. Dit stimuleerde me om een drie jaar durende opleiding godsdienstwetenschappen te volgen in Leuven. Na één jaar studies kon ik al halftijds aan de slag, eerst in een school in Ukkel en daarna in Van Asbroeck.'

Godsdienstles

Ondertussen geeft Elzbieta Krzyska godsdienstles in alle graden van alle Nederlandstalige gemeentescholen. Het is een job die haar zichtbaar veel voldoening geeft en waar ze drie van haar grote interessevelden in terugvindt: pedagogie, taal en geloof. 'Ik ben nu eenmaal een pedagoog die graag met kinderen werkt en taal en literatuur belangrijk vindt. Bovendien ben ik gelovig en werk ik graag met bijbelverhalen', verklaart de godsdienstlerares zich nader. 'Maar wat mij vooral gelukkig maakt is dat ik die leerlingen zie evolueren van kinderen naar tieners. Ik heb

het privilege om hen gedurende zes jaar te kunnen volgen. Veel van mijn leerlingen zijn inmiddels volwassen en het is ontroerend als ze na zoveel jaren op bezoek komen en delen wat ze nu beleven.'

Skypen en whatsappen

Hoewel haar Belgisch avontuur oorspronkelijk bedoeld was als een intermezzo, heeft Elzbieta Krzyska zich ondertussen goed en wel gesetteld in Jette. Ze heeft hier haar job, haar gezin, haar vrienden en is actief in de parochiewerking van de Sint-Pieterskerk.

Onder meer met Pasen gaan we op familiebezoek in Polen, terwijl met Kerstmis mijn ouders naar België komen.

Uiteraard heeft ze nog veel contact met haar thuisland, hoewel dat toch beperkt is tot haar ouders en enkele ooms en tantes. 'Veel familieleden van mijn generatie zijn naar het buitenland getrokken. Maar toch spenderen we onze vakantie elk jaar in Polen. Ook met Pasen gaan we er op familiebezoek, terwijl met Kerstmis mijn ouders naar België komen. En tussendoor contact houden is tegenwoordig met Skype en Whatsapp een fluitje van een cent.' En wat Elzbieta mist aan Polen, compenseert België blijkbaar ruimschoots: 'Ik mis de weidsheid van de bergen in de regio waarvan ik afkomstig ben. Maar daar moet je wel 12 uur rijden om de zee te zien, terwijl je hier op een uurtje aan zee of in de Ardennen bent', relativeert ze.

Kinderrechten

Als we Elzbieta treffen voor een onderhoud, heeft ze er in de Nederlandstalige bibliotheek net een namiddag voorlezen voor Vlaamse en Poolse kinderen achter de rug. 'Ik verheug me altijd op zo'n activiteit waar mijn twee werelden – de Poolse en de Belgische – samenkomen', glundert ze. 'Ik heb voorgelezen en een workshop gegeven over Janusz Korczak, de grondlegger van de kinderrechten, die zich tijdens de tweede Wereldoorlog ontfermde over 200 joodse weeskinderen en uiteindelijk, samen met hen, in het concentratiekamp van Treblinka omkwam. Korczak heeft veel uitspraken die mij als leerkracht treffen.' Een van die uitspraken geeft ze ons bij wijze van afscheid nog vlug mee: 'Vergeet het kind niet als je de wereld wilt verbeteren'. Beter konden we niet afsluiten...